

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - 2 feb 08

Dat meen je niet!

Eens in de zoveel tijd duiken ze op. Onderzoeken waarin wordt aangetoond hoe groot het percentage werknemers is, dat ontevreden is in zijn werk. Steevast opgepikt door de media, op verontwaardigde toon en vol ongeloof: het kan toch niet waar zijn? De cijfers zijn doorgaans ook zonder meer schokkend hoog te noemen. Steeds weer blijkt het overgrote deel van de mensen eigenlijk zeer ontevreden. Deze week was het een website en het onderzoeksbureau Motivaction die onderzoeken publiceerden: het ene onderzoek concludeerde dat 70% van de mensen niet op hun plek zit, het andere onderzoek meldt dat 60% hun talenten zegt te verspillen op hun huidige werkplek. Met de interessante toevoeging dat 69% van de mensen geen flauw idee heeft hoe de loopbaan dan wel te moeten inrichten!

Je vraagt je af hoe het mogelijk is dat hele volkstammen blijven zitten waar ze zitten, terwijl ze zeer ontevreden zijn. Het is eigenlijk onbegrijpelijk dat er geen spontane continue werknemersopstand is. Zeker als je bedenkt dat hele bedrijventerreinen en kantorenparken schijnbaar bewoont worden door duizenden ontevreden werknemers. Zeker als je bedenkt dat letterlijk miljoenen mensen zich dagelijks door file, weer en wind bewegen, naar een baan waar ze eigenlijk liever vandaag dan morgen mee zouden stoppen. En dat toch niet doen, tegen wil en dank.

Ik begrijp het wel.

De opstand blijft uit, omdat mensen zich niet realiseren dat ze een keuze hebben! Het gros van de mensen denkt dat werk er nou eenmaal bij hoort, of het nou leuk is of niet. Dat werk iets is wat je er nou eenmaal bij krijgt, waarbij jou eigenlijk niets gevraagd wordt. Gewoon je werk doen. Niet zeuren.

En omdat het merendeel van de mensen dit idee in het hoofd heeft, versterken ze elkaar in dit beeld. Met opmerkingen als 'aan hard werken is nog nooit iemand dood gegaan', of 'pret maken doe je maar in het weekend'. Het samenhangingsgevoel wat de gedeelde ellende met zich meebrengt, verzacht het leed enigszins. En als er dan zomaar ineens iemand tussendoor komt die echt achter zijn DroomBaan gaat, en het nog realiseert ook, dan doen ze dat af als 'puur toeval' of 'geluksvogel'. Stellig overtuigd van het feit dat werk onmogelijk gewoon hartstikke leuk kan zijn.